

Celobert

Revista singular, local i de país

Santa Cristina

Festa Major

2021

Ajuntament de
Lloret de Mar

www.lloret.cat

Fuchina

Juan David Salcedo Muñoz
www.salcedofoto.com

Fuchina, és la beguda espirituosa a base d'anís que es prepara a Caravaca de la Cruz durant les festes patronals; però també és el títol de la darrera publicació de David Salcedo. La defineix com la constatació d'una mirada, un procés llarg en el que durant cinc anys ha retratat la manera de celebrar del lloc on el va veure néixer. Vol ser un retrat d'una manera de festejar característica a moltes parts del territori en el que ha captat els moments més icònics i locals però amb una mirada universal. [...]

Fragment de *Temps d'Art*,
de Marina Garcia i Carbonell.

*Una llengua no mor
perquè els que no la
saben no l'aprenen,
una llengua mor
perquè els que la saben
no la parlen*

De l'editor**4**

Les pensions, un debat...

Celebrem la vida**5**

19è Aniversari Celobert

Històries**6**

Xiringuito Cala Treumal

Vila de Blanes**9**

Gent i fets de la vida quotidiana

Digui digui**12**

Albert Sanz, regidor d'ERC

Art a cel obert**14**

Portal de la Costa Brava

Vila de Lloret**16**

Gent i fets de la vida quotidiana

Natura**20**

La desembocadura de la Tordera

Temps d'art**22**

David Salcedo, fotògraf

L'entrevista**26**

Ramon Gascons, batlle de Tossa

Cases singulars**28**

Casa Acerbi - Tossa

Medi Ambient**32**

Temperatura global

Domini ambiental**34**

Autoconsum fotovoltaic!

Piulades**37**

Microcontes il·lustrats

El paper amb el qual confeccionem el **Celobert** prové d'explotacions forestals sostenibles i per a la seva producció s'han seguit els més estrictes controls mediambientals.

Els lectors de **Celobert** que ho vulgueu, podeu demanar que us fem arribar la revista en format pdf a info@celobert.cat

Editor i director

Lluís Amat
639 082 976 | info@celobert.cat

Patrocinadors

Comptem amb el suport dels
anunciants d'aquesta edició

Disseny gràfic i maquetació

Maria Àngels Maresma

Col·laboradors

Aitor Roger, Bruna Solei,
Guifré Ripoll, Marina Garcia Carbonell,
Maria Joancomartí, Jaume Planas,
Pol Ginesta, Olga Casado,
Joan Cabarrocas, Maximilà
de Bonós i Fèlix Rabassa i Martí

Convidats

Jordi Torallas, Rosa M. Sureda,
Domini Ambiental

Fotografies

M. Assumpció Comas, Tomàs Solà,
Jordi Triadó, Arxius Municipals
i Ajuntament de Blanes, Lloret i Tossa

Il·lustracions

Maria Àngels Maresma

Consell lingüístic

Anna Camps i Puig

Dipòsit legal

GI-1121-2003 Cap part d'aquesta
publicació pot ser reproduïda o difosa
per cap mitjà sense permís de l'editor

Les pensions, un debat tan sols ajornat

"Se'm va entendre malament; ahir no vaig tenir el millor dia"

Amb un simple "se'm va entendre malament; ahir no vaig tenir el millor dia", el ministre d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, José Luis Escrivá, ha conclòs el debat sobre els ajustaments que haurà de fer necessàriament i d'aquí a no gaire temps el govern espanyol pel **tema de les pensions**.

Ha estat un dels darrers temes estrella, ja que tothom sap que han d'adoptar-se iniciatives si es vol mantenir en els propers anys el ritme de les pensions actuals, i les opcions tampoc no són tantes.

Més aviat ha fet la sensació que, amb **el debat dels indults als presos polítics independentistes**, Pedro Sánchez, sempre més atent a les oscil·lacions de les enquestes i al que decideix el totpoderós guru de la Moncloa Iván Redondo que a les seves decisions com a president del govern, i atès el debat que s'ha obert en la societat espanyola, **no ha volgut obrir un nou front de desgast** i ha enviat el ministre Escrivá a apagar el foc que tan ingènuament havia obert. A més, patronal i sindicats estaven a l'aguait per esmenar el ministre; la pitjor manera de començar una negociació tan complexa amb els agents socials.

El més curiós és que, per un cop que un ministre diu una cosa que és inevitable, primer ha de rectificar i després callar. Com es farà front a la guardiola cada vegada més buida de les pensions si a més ara entra en l'edat de jubilació la generació nascuda entre finals dels anys cinquanta i a mitjans dels setanta? Escrivá va proposar dues solucions: **un petit ajustament a la pensió o treballar una mica més**. El ministre va estimar que la jubilació de la generació denominada del baby boom podria elevar fins al 6% el dèficit en pensions.

Encara que només fa uns dies s'han conegut les dades d'ocupació del mes de juny i han estat unes molt bones dades, segons el govern espanyol, les millors de tota la seqüència històrica en un mes de juny, el cert és que **l'economia espanyola encara és la més llastada de la Unió Europea pel coronavirus** i els càlculs més seriosos apunten que el PIB del desembre del 2019 no es podrà recuperar fins al 2023. Els fons europeus, els anhelats fons europeus, no solucionaran aquesta equació i **tard o d'hora Espanya haurà d'abordar el debat sobre les pensions**. Ara només s'ha aturat provisionalment. ■

TOTA LA VIDA SEGUINT
LES ORDRES I ELS CONSELLS
DE L'ADMINISTRACIÓ PER
ALLARGAR LA VIDA...!

I ARA: LA PENSÍO NO EM
PERMET PAGAR UNA RESIDÈNCIA;
A LES PÚBLIQUES NO HI HA PLAÇA,
NO PUC VIURE SOL, I ELS MEUS
FILLS, A L'ATUR, NO EM PODEN
AJUDAR!

Reinterpretació
de l'acudit original
d'El Perich

CELEBREM LA VIDA

Jaume Planas i Perxachs
Escriptor

L'any 1918 la grip —batejada com espanyola— va causar estralls arreu del globus terraqüi. Un jove Josep Pla havia d'abandonar Barcelona i tornar a Palafrugell perquè la universitat havia hagut de tancar. El món, la humanitat del moment, estava patint una pandèmia. Quasi cinquanta anys més tard, el grafòman de Llofriu recuperava el quadern de notes on havia escrit les seves impressions d'aquell *tour de force* que és la seva etapa de formació i ho reelaborava amb el pòsit de l'experiència i l'ofici en la seva etapa de maduresa quan ja és un escriptor reconseguit. Estem parlant del Quadern gris, una obra cabdal de la literatura catalana que arriba a les llibreries l'any 1966 convertint-se d'immediat en un clàssic i tot un *long-seller*.

El nostre projecte, la revista que teniu entre les vostres mans, neix a principis del nou segle, l'any 2002. Enguany celebrem els dinou. Hem superat la majoria d'edat! Sortir al carrer cada mes puntualment és una veritable cursa d'obstacles. Durant aquestes quasi dues dècades de vida les hem vist de tots colors i hem sobreviscut a la crisi econòmica del 2008 —la bombolla immobiliària esclata— i ara ens trobem atrapats enmig d'un nou trasbals terrible, una nova epidèmia mundial que ha provocat que l'home s'adapti a les noves circumstàncies i que es vegi superat i retratat per les adversitats de qui es creia intocable. Diuen que som l'única espècie que ensopega dos cops amb la mateixa pedra. La traducció és senzilla: no aprenem ni a cops de pal. Quan s'hagi superat aquest capítol de la covid demostrarem que hem avançat o seguirem sent esclaus del sistema depredador capitalista? Ens

omplim la boca amb la paraula canvi però aquest mai arriba perquè el canvi ha de començar en un mateix. Al llarg dels anys *El Celobert* ha anat virant, creixent, aconseguint nous lectors, mutant gradualment. Hem abandonat la notícia puntual que caduca a les poques hores de veure la llum perquè no té sentit publicar-ho en una societat bombardejada d'informació i hiperconnectada per les xarxes socials. Tot és viral, mai millor dit. Hem apostat per fer un pas endavant i optar per un articulisme imaginatiu, creatiu, divulgador i planer.

Avui, des de la parada obligada pel confinament engegat un 13 de març del 2020 —cent anys després de l'epidèmia de la grip— encetem una tercera etapa a la revista amb un nou disseny i amb la voluntat que els continguts i les opinions estableixin un *feedback* amb els fidels "consumidors" que busquen la nostra publicació en els seus punts fixos

«El nostre projecte, la revista que teniu entre les vostres mans, neix a principis del nou segle, l'any 2002. Enguany celebrem els dinou!»

de distribució. A Blanes, Lloret i Tossa tenim militants que gaudeixen d'aquest producte que parim a les nostres hores de lleure amb goig i il·lusió. El temps ens fa més savis. O això suposem. Els resultats —les millores— esperem que s'apreciïn comparant els primers números amb les darreres entregues on la majoria dels qui formem part d'aquesta gran família ja estarem vacunats. Hem crescut en paral·lel amb el nostre públic. Les lectures ens han nodrit i enriquit i han provat d'immunitzar-nos contra el cretinisme a base d'aconseguir dosis d'empatia vers els demès. Un ferm seguidor d'en Pla, el malaguanyat Miquel Pairoli traspasat ara fa deu anys exposava que la divisa del periodisme d'opinió havia de ser la combinació encertada de quatre elements ben cuinats *sentit crític, reflexió, memòria i una mica de voluntat d'estil*. Inten-tem exportar la recepta de l'enyorat escriptor gironí a

les nostres planes. Els únics jutges vàlids —els nostres lectors— dirimiran si anem o no pel bon camí. Per acabar, manllevarem unes altres paraules del mateix autor de Quart perquè avui estem de celebració. En Pairoli hauria de ser considerat un dels grans de les nostres lletres però viure lluny del soroll i les capelletes del Cap i casal provoca sons oblidats. Van aparèixer en el seu excel·lent dietari *Octubre* publicat l'any 2010 per l'editorial Acontravent fundada pel president Quim Torra, un il·lustre blanenc. *Un dia o altre ens tocarà desésser, sabedors que som matèria inscrita en el temps, celebrem, com el poeta, el moment de ser amb el ser i de ser en el ser, de participar, amb consciència, de la vida.*

Gràcies a tots —Editor-director, col·laboradors, anunciants, distribuïdors i molt especialment lectors— per ser-hi.

Per molts anys Celobert! ■

Jaume Bertran Pratsevall

50 anys del xiringuito

Cala Treumal

Aitor Roger
Historiador

Avui dia, que un establiment arribi als 50 anys de vida és motiu de celebració. I el xiringuito Cala Treumal ha celebrat el passat 6 de juliol els primers 50 anys d'història. Hem quedat per veure'ns i parlar-ne. Així doncs, inicio una caminada d'uns 35 minuts des del centre de Blanes fins a la Cala Treumal, passant pel collet de Santa Bàrbara, la part alta de Sant Francesc —amb unes espectaculars vistes al mar i al promontori del Convent— i tot vorejant el paratge natural de Pinya de Rosa arribem a l'espai habilitat com aparcament.

Segueixo, a peu, per un camí i unes escales entre pins i un horitzó marí d'intensos colors verds i blaus. En Jaume Bertran ja m'espera per compartir una part de les vivències i records del xiringuito que van obrir els seus pares en un dels paratges més bells de Blanes, i que amb tanta estimació va crear el senyor Fernando Rivière.

Els pares d'en Jaume, en Jaume Bertran Bosch, natural de Rubí, i la seva esposa Fina Pratsevall Costa, nascuda el 1932 a can Ruscalleda de Tordera —on els pares feien de masovers—, van viure a la finca de Pinya de Rosa durant més de seixanta anys, compartint feina i amistat amb la família Rivière que n'eren els propietaris. En Jaume, fill únic, es fa gran enmig dels cactus del jardí tropical i els banys a mar. El xiringuito de Cala Treumal té per força el llegat de Pinya de Rosa.

Cinquanta anys enrere Blanes viu en plena febrada turística. El matrimoni Bertran Pratsevall contempla com a la veïna platja de Santa Cristina els banyistes disposen de tots els serveis, com és el d'un establiment on poder menjar. Animats per la

idea de fer el mateix a Treumal obren el primer xiringuito a la part alta de la finca, a la caseta de la vinya propietat de Pere Puig i Llensa, de can Pere Vinyes de Raval, la última vinya d'aquell sector i que va vendre al senyor Rivière. És l'estiu de 1970 i el pas de les setmanes els fa veure que tot i la gran afluència els banyistes no s'hi aturen, perquè majoritàriament anaven decidits cap a l'aigua i quan tornaven, després de la pujada, buscaven el cotxe perquè volien arribar a casa. No saben si podrà realitzar-se, però calia apropar el servei de begudes, gelats, entrepans i amanides a prop de la cala, a tocar la sorra. Aquell improvisat primer xiringuito disposa d'una barra exterior i les begudes es conserven en fresc dins uns semals (on antigament s'hi transportava els raïms collits a la verema) amb el gel que anaven a buscar a la fàbrica d'en Marcó, a la carretera de Lloret.

Tot i els dubtes, el pare Bertran fa les gestions necessàries per tenir tots els permisos i legalitzar l'activitat. La família Rivière no hi va posar mai cap impediment. Així, el febrer de 1971 s'inicien les obres i el 6 de juliol inauguren el nou xiringuito.

1. Primer any, 1971: Josefina i els primers clients. 2. Primer pla, Jaume Bertran B. Segon pla, empleats Paquita, Nati... 3. Josefina, Jaume Bertran P., i Ramir. (Any 1983). 4. Clients any 1974. 5. Rosalia i Jaume Bertran P. (any 1980) 6. Jaume Bertran P., i Teodoro. (Any 1974) 7. Els fundadors, Josefina i Jaume Bertran B. (Finals anys 80).

«Els Bertran sempre han buscat integrar el xiringuito amb la natura que els envolta, amb l'ús de rocalla, plantes o els colors»

El menjador primer es fa sobre toves de 40x40, com les que hi ha a Pinya de Rosa, i la barana és d'acàcia. Compren una cuina casolana amb quatre focs i un forn, i de manera rudimentària preparen els primers plats combinats i alguna paella. En aquells moments inicials el cuiner és en Josep Alum. Però, la normativa els obliga a canviar el terra del menjador per un entarimat de fusta i la barana canviar-la per una altra que no sigui fixa. La cuina s'amplia, igual que el personal contractat i els plats que preparen, que cada vegada es diversifiquen més, però sempre amb la premisa que siguin productes frescos i de proximitat. La qualitat com a divisa. El procés és llarg i les cassoles o els peus de porc deixen pas al peix a la planxa, al marisc o als arrossos, sempre atents a allò que més els demanen els clients. El pare, que treballa a Pinya de Rosa, també s'encarrega de fer les factures de les taules, i la senyora

Fina està a la cuina, fent tasques organitzatives i a la cambra freda. En Jaume fill compagina la feina amb els estudis, i als estius primer fa de cambrer a les taules i després treballa a la barra. I quan es casa, la seva esposa Rosalia també passa a formar part del negoci familiar, com els seus dos fills, la Blanca i en Jaume.

Els Bertran sempre han buscat integrar el xiringuito amb la natura que els envolta, amb l'ús de rocalla, plantes o els colors: el verd Pinya de Rosa i el del sulfat de ferro, present en el mobiliari i parets. Ben segur que la tercera generació dels Bertran sabrà conservar l'amor per l'ofici, el respecte per l'entorn natural i els valors que Rivière o l'arquitecte Duran i Reynals van transmetre a l'avi Jaume. Perquè fer bé les coses sempre té recompensa. Gaudir en bona companyia de la tradicional paella Treumal, si pot ser assistint a algun dels concerts que organitzen des de fa més de 10 anys, i fer-ho en un entorn com el de la cala Treumal és un d'aquells petits-grans plaers que tots hauríem de poder assaborir.

Felicitats per aquest mig segle de vida, família! ■

El descobriment és la capacitat de ser sorprès per les coses simples. Celobert

US DESITGEM

Bona Festa Major

i molts somriures!

CULTURA SEGURA

junts
per Blanes

La jugadora de Blanes Emma Torrecillas, Campiona d'Espanya de Minibàsquet

Les jugadores catalanes van estar impecables i van brodar la final disputada el dimarts 29 de juny

La jugadora de Blanes, **Emma Torrecillas**, s'ha penjat la medalla d'or —juntament amb la resta de l'equip— al Campionat d'Espanya de Minibàsquet de Seleccions Autònòmiques que es va disputar del 25 al 29 de juny a San Fernando (Cádiz).

La selecció catalana va guanyar l'or després de vèncer el partit disputat contra la d'Aragó per 98 a 83. Des del principi, les catalanes van imposar el seu joc i ja en el primer quart duien un important avantatge gràcies a l'encert d'Emma Torrecillas i de Ferial Belloundja.

Les jugadores catalanes van estar impecables i van brodar la final disputada el dimarts 29 de juny. Així van aconseguir dominar l'equip d'Aragó I, alhora, es van resquitar de la derrota soferta, curiosament, contra les aragoneses a la fase de grups del campionat.

La Selecció Catalana Mini Femenina està dirigida per Olga Vázquez, exjugadora del Club de Bàsquet Blanes que encara continua vinculada a l'entitat blanenca.

Per la seva banda, Emma Torrecillas actualment juga amb el GeiEG, de Girona. ■

Nova Targeta del Contribuent vigent fins al 31 de desembre de 2022

La nova tarja és de color lila, i serà vigent fins al 31 de desembre de 2022. Una de les principals aplicacions que té és poder estacionar a les ja esmentades 'Zones Grogues' per a Residents que hi ha arreu de la vila, però especialment als barris on es posen en marxa les Zones Blaves durant l'estiu. Hi ha unes 15.500 targetes del contribuent, aproximadament, que corresponen a vehicles que paguen l'impost de circulació a Blanes i que estan al corrent de pagament sobre qualsevol tipus de deute amb el consistori.

La posada en marxa de les zones grogues es fa de manera coordinada amb l'empresa concessionària que té l'exploració de les zones blaves, SABA, ja que si algun vehicle que no disposa de la 'Tarja del Contribuent' estaciona als llocs reservats per a Residents, se'l sanciona. Cal tenir la credencial visiblement enganxada al vehicle per poder estacionar a les zones grogues. ■

LAVIRET

C · A · V · A

BLANES

T'acompanya
a l'Estiu

BRUT ROSÉ

CONCURS DE VINS I CAVES
DE CATALUNYA

MEDALLA
DE GRAN OR

Varietal: 100% Pinot Noir
Criança mínima: 15 mesos
ECOLÒGIC.

Color rosa pàl·lid fruit d'una maceració lleugera, aroma fresc, elegant i poc vinós.

En boca, una bombolla molt fina acaricia el paladar, amb una acidesa viva que el fa especialment refrescant.

Molt adient per acompanyar aperitius, mariscs i arrossos.

L'Ajuntament de Blanes municipalitzarà la gestió de les tres Escoles Bressol públiques

Un dels punts més destacats de la sessió plenària celebrada el 28 de juny, és el canvi de gestió del servei de les tres escoles bressol municipal. Fins ara s'ha estat fent de forma indirecta, a través de l'empresa Serveis per a la Infància Creïxer Junts, i a partir d'ara es farà directament, a través de la societat local 'Blanes Medi Ambient'. El tema es va aprovar amb la unanimitat de tots els grups polítics.

Actualment Blanes disposa de tres llars d'infants municipals als barris de La Plantera, Ca la Guidó i Mas Borell. Totes tres estan situades al costat d'altres nuclis educatius públics: la primera al costat de l'Escola Napoleó Soliva; la segona a tocar de l'Escola Mossèn Joan Batlle; i la tercera al costat tant de l'Escola Pinya de Rosa com de l'Institut S'Agulla.

Modificació Estatuts l'empresa 'Blanes Medi Ambient'

Lligat amb aquest tema, la mateixa sessió plenària també va aprovar ratificar l'acord pres a la Junta General de la societat 'Blanes Medi Ambient' –celebrada abans del ple municipal- per a la modificació dels estatuts d'aquesta empresa. La seva constitució es va impulsar el febrer de 2004, i posteriorment es va constituir l'any 2007 amb la totalitat del seu capital subscrit per Aigües de Blanes S.A.

L'octubre del 2016 el ple va autoritzar l'adquisició del 100% de la societat per passar a ser societat de titularitat exclusivament municipal. Ara, la fita que s'ha marcat l'Ajuntament de Blanes amb el canvi d'estatuts de 'Blanes Medi Ambient' és canviar el seu objecte social i passar a gestionar diversos àmbits. No tan sols les Escoles Bressol, sinó també d'altres tipus de serveis d'interès públic. Aquest punt també va prosperar amb els vots a favor de tots els regidors i regidores.

Altres punts tractats a l'ordre del dia del ple municipal

Respecte la resta de punts tractats a l'ordre del dia, el conveni entre l'Ajuntament de Blanes, l'Associació d'Acció Solidària Mediterrània i Socioesport pel projecte d'alternativa habitacional acompanyament i inclusió social Xarxa Solidària amb persones migrants i refugiades, es va aprovar amb els dos únics vots en contra dels regidors de C's. En canvi, la modificació del pressupost municipal vigent, així com l'aprovació inicial de la modificació de l'Ordenança de Circulació per regular els vehicles de mobilitat personal van prosperar per unanimitat.

Per últim, respecte les tres mocions que tancaven l'ordre del dia abans del darrer apartat de Precs i Preguntes, la primera perquè es declari Blanes com a Àrea amb mercat tensionat d'habitatge va ser recolzada per tots els regidors i regidores llevat dels dos edils de C's, que van votar-hi en contra. La segona, per solidaritzar-se amb el poble colombià davant la repressió de les mobilitzacions socials, va prosperar amb els vots a favor de tothom i dues abstencions del grup municipal de C's.

Per últim, la tercera proposta d'acord de suport a l'amnistia la van recolzar ERC i JxB, l'abstenció de BECP i PSC, i 3 vots en contra de C's i el regidor no adscrit. El ple municipal es va poder seguir íntegrament en directe per streaming a través del perfil Facebook de l'Ajuntament de Blanes, el perfil de Youtube, per televisió obla, així com per Ràdio Blanes, i es pot tornar a visionar a l'enllaç de YouTube www.youtu.be/SJyryK57VrY, així com al Facebook de l'Ajuntament de Blanes: www.facebook.com/144013812322321/videos/1197870354023774 ■

Joan Cabarrocas
Periodista

Albert Sanz i González és regidor d'Esquerra Republicana a l'Ajuntament de Blanes i responsable de l'Àrea de Cultura i Festes. Des de dimarts 29 de juny és també el president d'ERC a la Comarca de la Selva.

Quines activitats culturals i festives heu previst per aquest estiu?

La més important de totes serà la Festa Major. Però per gaudir de la 50ena edició del Concurs de Focs haurem d'esperar un any més, tot i que ja estem treballant en l'organització d'aquest gran esdeveniment. El que sí que farem aquest any seran concerts a l'aire lliure i activitats lúdiques, complint sempre les mesures Covid dictades pel Procicat. Algunes d'aquestes mesures seran: l'entrada controlada al recinte, la distància de seguretat, la desinfecció de mans, etc.

Recentment, hem inaugurat una exposició fotogràfica sobre el Concurs de Focs de la vila a la Sala Municipal d'Exposicions María Luisa García Tornel. Com aquesta tenim previstes diverses exposicions de cara als mesos de setembre i d'octubre en aquesta mateixa

sala i a la Casa Saladrigas. I a finals d'any, en farem una del pintor Josep Beulas, a la Casa Saladrigas, per commemorar el centenari del seu naixement.

També estem treballant en la celebració de la Festa Major Petita. Estem programant i organitzant activitats per la quixalla i concerts sempre seguint les normes vigents dictades des del Procicat i sempre atents a la possible variació de la normativa en funció de la pandèmia per si hi hagués canvis abans d'arribar a les dates previstes. Espero que sempre siguin canvis cap a millor.

Aquest estiu, també hi haurà un concert d'un grup blanenc, que aviat s'anunciarà, i una trobada d'havaneres com la que ja vam fer l'any passat. La nostra idea es fer-la cada any al mes d'agost per que Blanes es converteixi en un altre punt de trobada d'havaneres a la Costa Brava per als apassionats d'aquest gènere musical.

Des de l'Àrea de Cultura i Festes ja estem treballant en tots els actes futurs (Onze de Setembre, Reis, Carnaval...) com si fos un any normal, tot i que sempre amb una visió restrictiva per tal de poder complir amb totes les normatives necessàries per la seguretat dels vilatans.

Totes les activitats fetes fins ara han tingut una bona implicació i una bona resposta per part de la població i no han suposat cap brot de la malaltia, ja que sempre s'han complert les mesures.

Com serà la Festa Major de Blanes aquest any?

Serà una Festa Major diferent, però segura. El dijous 22 de juliol començarà la Festa Major amb el Pregó. Durant el cap de setmana, tindrem concerts al centre

«Son moments durs per tothom però crec que ens en sortirem. Junts i anant a una, tirarem endavant»

de la vila. El dia de Santa Anna, que aquest any cau en dilluns, es farà el popular Ball de les Morratxes. Totes les activitats i els concerts previs i posteriors al dia de la Patrona seran sempre amb les mesures establertes pel Procicat. Val a dir que tots aquests actes es faran en espais a l'aire lliure per tal de minimitzar els riscs. Ara mateix, encara no sabem si l'Aplec de l'Amor es podrà fer o haurèm d'esperar a l'any vinent. Esperem que el risc de contagi no pugi i poder planificar-lo amb totes les mesures necessàries.

El cap de setmana del 17 de juliol juntament amb els dos següents, es faran concerts a diferents barris del poble per celebrar la Festa Major. L'Àrea de Joventut de l'Ajuntament de Blanes ha estat l'encarregada d'organitzar aquests esdeveniments.

És evident que tots aquests concerts també respectaran les mesures de seguretat establertes pel Procicat.

Aquesta idea de realitzar concerts als diferents barris de la vila ja la teníem prevista l'any passat, però la pandèmia no ho va permetre.

Com valora la gestió de la pandèmia per part de l'ajuntament?

És una etapa molt dura i et diria que fins i tot de supervivència, tot i que no

és això només. Molts dels projectes que teníem com a equip de govern s'han vist eliminats del full de ruta per tal de poder fer front a tot el que ha comportat la Covid-19 al poble. Hem centrat els nostres esforços per ajudar als nostres ciutadans per tal que no se sentissin sols en aquests moments tan complicats que estem vivint.

Si la situació avança i podem posar fi a la pandèmia, desitjo que els dos últims anys de legislatura ens serveixin per tirar endavant algunes de les propostes que teníem en ment.

Cal dir que des de l'aprovació dels darrers pressupostos, tot el consistori ha treballat en la mateixa línia. Són bones notícies per al poble que tots els regidors treballin ple-gats i en una mateixa direcció.

Quina raó troba a la reducció pressupostària de l'Àrea de Cultura?

El que vam fer va ser destinar gran part de la partida pressupostària a temàtiques socials per poder ajudar a les famílies més necessitades. Vam haver de reduir el pressupost de la major part de les Àrees de l'ajuntament per fer front a l'impacte brusc de la Covid-19. Aquest va ser un pressupost més ajustat del que és habitual però que ha servit per aju-

dar als ciutadans. Actualment estem veient com la situació va millor del que esperàvem i això podrà fer possible que quan aprovem els pròxims pressupostos es puguin tornar als valors d'abans de la pandèmia.

Al trobar-nos en situació de restriccions a l'àrea de la Cultura, la retallada no s'ha notat gaire ja que tampoc s'han pogut fer moltes de les activitats que solíem organitzar.

Com gestionarà la feina a l'Ajuntament amb la presidència d'ERC Comarca de la Selva? I quines seran les tasques que hi farà?

No hi haurà cap problema per poder seguir desenvolupant les meves funcions a l'ajuntament com fins ara. Alguns dels meus companys també treballen fora de l'ajuntament i segueixen fent la seva feina al consistori. La clau es distribuir-se bé el temps i dedicar les estones necessàries a cada una de les feines.

Com a president del partit a la Comarca de la Selva ara mateix em trobaré amb la confecció de les llistes municipals per les eleccions de 2023. Gran part de les llistes ja estan definides, però sempre és bon moment per repassar-les i poder-hi afegir gent nova per completar-les. ■

Bona Festa Major

Des d'Esquerra Blanes us desitgem que passeu una bona Festa Major de Blanes 2021 prop de la gent que més estimeu.

ART A CEL OBERT

PORTAL DE LA COSTA BRAVA

Portal de la Costa Brava, 2002

Antoni Roselló Til

(Barcelona, 1948-2020)

Acer corten

Sa Palomera és un dels racons més coneguts i representatius de Blanes. De fet, aquest conjunt rocós marca el punt geogràfic on comença, si venim de Barcelona, la ja centenària Costa Brava. Ella sola ja és un monument natural que dona la benvinguda als visitants. A finals de l'any 2002, s'inaugura el monument amb el nom: **Portal de la Costa Brava**.

Aquesta escultura-monument de 5 metres d'altura i d'acer corten és obra de l'artista Antoni Roselló Til i la seva instal·lació no va estar exempta de polèmica, entre els qui defensaven que no calia afegir res més en la silueta marítima de la vila i els qui aplaudien l'obra i el concepte del reconegut artista barceloní.

Roselló fou un arquitecte tècnic i escultor, tot un referent del disseny urbà dels darrers quaranta anys i reconegut pels dissenys del seu mobiliari urbà, que van ser mereixedors de nombrosos premis. Per exemple, els quioscs de l'ONCE, les parades del tramvia a Barcelona... I, és clar, el primer premi del concurs que convocà l'Ajuntament de Blanes per construir una escultura que simbolitzés l'entrada a la Costa Brava.

Algunes de les obres més conegudes de Roselló les trobem passejant per ciutats com Barcelona, Pamplona, Madrid o Sant Cugat del Vallès. Podem citar l'escultura Albatros, a Gavà, monument a la vela, com el de Salou; l'escultura Boogie Woogie als jardins de l'Institut Dexeus, a la Ronda del Mig; l'obelisc Coll Favà, de 33 metres, a la Ronda Nord i el monument a Rafel Casanova, a Sant Cugat; o, l'escultura Puerta de Atocha, a Madrid.

Polèmiques a part, podem afirmar amb seguretat que l'obra de Roselló és un dels elements patrimonials més fotografiats de Blanes, un monument que, com sa Palomera, també canvia d'aspecte segons on se situï l'observador. I, a mesura que ha anat passant el temps, molts ja l'hem integrat com un bocí més del conjunt rocós de sa Palomera i de la línia de l'horitzó que mira a la platja de s'Abanell, com un portal obert. ■

ÒPTICA PLANELLS Plaça Verge Maria, 1 · 17300 Blanes
T. 972 33 69 58

La teva salut visual és la nostra prioritat!
T'oferim un servei integral per cuidar des d'avui la salut dels teus ulls
Detectar a temps una malaltia ocular és evitar que la teva vista es vegi afectada d'una manera irreversible

- REFRACCIÓ COMPLETA
- IDENTIFICACIÓ I CONTROL
- QUERATOCON
- GLAUCOMA
- CATARACTES

Tensió en la presentació de la Memòria del Síndic del Ciutadà del 2020

Un Síndic reivindicatiu va fer una llista de demandes i crítiques, algunes de les quals el Govern municipal va negar de manera rotunda

El ple també va aprovar la creació de la T-Dia, que per 5€ permet viatjar amb transport urbà 24 hores

Joaquim Teixidor,
Síndic del Ciutadà

A l'últim ple municipal va comparèixer **Joaquim Teixidor** per presentar la memòria del Síndic del Ciutadà del 2020. En la seva intervenció, va reivindicar la creació de llocs de treball a la plantilla municipal i, especialment, en el servei de neteja dels equipaments municipals, ja que, segons va explicar, s'han reduït les hores del servei.

Paral·lelament, Teixidor va criticar que sigui obligatori haver de demanar cita prèvia per fer algun tràmit a l'Ajuntament i va assegurar que el col·lapse de l'atenció ciutadana ha generat greus repercussions en persones que ja es trobaven en situacions preocupants. El Síndic va matisar que l'ús de la cita prèvia ha de ser de caràcter voluntari i mai una obligació, ja que això podria ocasionar problemes per a persones en situació de vulnerabilitat.

Quim Teixidor també va parlar dels espais de lleure, que assegura que estan molt necessitats d'un manteniment correcte. I, tot i que va fer un reconeixement als treballadors de Benestar i Família, va demanar que no es repeteixi el greuge i la tardança per a les famílies en l'entrega de les beques menjador.

Aquestes són algunes de les problemàtiques que el Síndic va posar sobre la taula. El regidor Jordi Sais, com a portaveu de l'equip de Govern, va matisar alguns aspectes, com que s'han fet moltes actuacions de manteniment dels espais de lleure públics o que les beques menjador s'han entregat totes, encara que hagi estat amb retard i retroactivitat per les complicacions que ha ocasionat la crisi del coronavirus.

Pel que fa als serveis de neteja dels equipaments municipals, l'alcalde va matisar que no s'han retallat, sinó que s'han adequat a la situació; en aquest sentit, va explicar que s'han intensificat en espais oberts al públic, com als lavabos de la Biblioteca, i que s'han reduït en despatxos municipals.

Tot i la tensió, el Síndic també va felicitar algunes accions del Govern municipal, com ara la feina feta des de la secció d'Habitatge. En aquest sentit, va exposar

que el Pla d'Habitatge del 2017 marca que, per al 2024, Lloret haurà de disposar de 1.984 habitatges destinats a polítiques socials i per al 2029, de 2.617. Actualment, hi ha uns 120 pisos que es gestionen des de la secció d'Habitatge; una xifra molt baixa davant les necessitats actuals. En aquest sentit, ha felicitat la campanya de l'Ajuntament per buscar pisos dins del programa Reallotgem, impulsat per la Generalitat. Per incentivar els propietaris que disposen de pisos per llogar, suggereix que se'ls bonifiquin una part de l'IBI, tal com es fa en altres poblacions; i també que, en determinades circumstàncies i condicions, es permeti la transformació de locals en planta baixa en habitatges destinats a lloguer social, sempre complint amb les condicions d'habitabilitat que les diferents normatives prevegin.

De la Memòria del Síndic del 2020, destacar que ha fet 242 actuacions. La majoria, 139, han estat consultes. Pel que fa a les queixes, n'ha registrat 98, la majoria vinculades amb el servei de Benestar i Família, Gestió Tributària i Mobilitat i transports.

La T-Dia, per 5 euros

En el ple també es va acordar impulsar una nova tarifa de transport urbà anomenada T-Dia, que tindrà un cost de 5 euros. La tarifa, que està entremig del preu del bitllet i de la T-10, s'ha creat pensant en els visitants, que per aquest preu podran fer un ús ampli del servei de bus.

La nova tarifa comptarà amb una targeta personal i intransferible, que tindrà vigència durant 24 hores, a comptar des del moment de la compra. Aquesta targeta només servirà per al servei urbà de transport i s'haurà de fer servir a través del dispositiu mòbil del viatger.

La iniciativa s'impulsa tenint en compte que aviat entrarà en funcionament una nova aplicació del transport urbà, que anirà integrada en l'app «Lloret Smart» i que servirà per comprar els bitllets o abonaments del servei de transport urbà.

D'altra banda, també es va aprovar l'ampliació del rang amb la targeta d'abonament d'estudiants, que té un cost anual de 30

euros i que, a partir d'ara, podran gaudir tots els estudiants d'estudis reglats (ESO, Batxillerat o Cicles Formatius) fins als 18 anys –fins ara el límit era de 16 anys.

Els grups de l'oposició no veuen malament la iniciativa, però critiquen que el Govern municipal l'ha impulsat sense tenir-los en compte i, per tant, es van abstenir. Davant de les crítiques, el regidor de Mobilitat els va emplaçar a una taula de treball per acabar de polir els detalls de les noves tarifes.

Lloret, 'Pet Friendly'

El ple va declarar Lloret de Mar 'pet friendly'. Amb aquesta declaració d'intencions, el municipi remarca que és una destinació oberta a les mascotes. La proposta la va fer arribar al ple Cs a través d'una moció aprovada per unanimitat, en què es demana la creació d'una guia amb els establiments que accepten gossos i que aquesta llista es difongui a través del web municipal i les xarxes socials de l'Ajuntament. A més a més, el ple es va comprometre a instar les administracions supramunicipals a establir incentius perquè els establiments comercials i d'hostaleria permetin l'accés dels animals de companyia.

La regidora de Medi Ambient, **Marina Nicolàs**, va explicar que Lloret Turisme ja treballa per poder filtrar les cerques d'allotjament a la destinació perquè marqui quins establiments accepten mascotes. En aquest sentit, va remarcar que una quarta part dels hotels de la vila accepten animals.

També sobre mascotes, es va aprovar una moció del PSC perquè Lloret de Mar s'adhereix al programa Viopet, que ajuda a l'acollida temporal o definitiva dels animals de víctimes de violència masclista.

Altres mocions

L'Ajuntament de Lloret reclama a les administracions supramunicipals que posi fil a l'agulla per intentar pal·liar els efectes que està tenint la crisi del coronavirus en la sa-

lut mental de la població. L'objectiu és evitar situacions d'exclusió social i educativa. A partir d'una moció de Força Lloret aprovada per unanimitat, es van acordar diferents punts en aquesta línia.

I, a petició de Lloret en Comú, es va aprovar una moció per demanar al Govern central que mantingui la suspensió de les regles fiscals als ens locals fins al 2023. D'aquesta manera, l'Ajuntament podria seguir fent ús dels seus romanents per contribuir a la recuperació econòmica i social en plena crisi del coronavirus.

Una moció que la Plataforma per la Pau va fer arribar al ple a través de l'equip de govern, portarà Lloret de Mar a reclamar als estats d'arreu del món que es comprometin d'una manera clara i precisa amb el desarmament nuclear i que prenguin mesures concretes cap al seu assoliment. El text remarca que avui en dia segueixen existint 13.400 armes nuclears arreu del món. I la voluntat és prohibir les armes nuclears, de la mateixa manera que es van prohibir en el seu moment les armes de destrucció massiva.

El primer pas ja es va assolir el 2017, quan es va adoptar el Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears, aprovat per l'ONU; un tractat que va entrar en vigor el gener d'aquest any, després d'haver aconseguit la signatura i la ratificació de 50 estats.

Perquè el Tractat aconsegueixi el seu objectiu, però, cal que els Estats del món s'hi sumin de manera activa. Així doncs, Lloret de Mar se suma a la llista de municipis que reclamen als estats aquesta adhesió i també insta, en concert, el Govern de l'Estat espanyol que signi i ratifiqui el Tractat.

La moció es completa amb el suport a la iniciativa ICAN Cities Appeal, promoguda per la campanya ICAN i que fa palesa la preocupació de la ciutat per l'amenaça que suposen les armes nuclears. ■

Marina Nicolàs,
regidora de Medi Ambient

Qui sap què serà capaç de fer la dona quan finalment sigui lliure. Betty Friedan

Dilluns 12.30 - 16.30
Dimecres a diumenge 12.30 - 23.30

CUINA OBERTA TOT EL DIA

617 518 388 - arroseriade Fenals.cat
C/ Antilles 5 - Platja de Fenals - Lloret de Mar

Blanes i Lloret han desembarcat al Festival de Cannes per promocionar les localitzacions de la Costa Brava Sud

Coincidint amb el moment àlgid del 74è Festival de Cannes, els ajuntaments de Blanes i Lloret van desembarcar a la localitat francesa, de la mà de la Catalunya Film Commission, per promocionar i donar a conèixer els atractius de les localitzacions de la Costa Brava Sud

L'Institut Català de les Empreses Audiovisuals (ICECAT) i Catalunya Film Commission van organitzar diverses activitats de promoció, a les quals s'hi van adherir els consistoris de les dues viles veïnes: tant Lloret com Blanes, on comença la Costa Brava. La idea va sorgir arran que el certamen francès va confirmar la selecció del film **'Libertad'**, rodat en escenaris naturals de Blanes i Lloret, a la '60a Semaine de la Critique' del certamen. L'estrena va ser mundial de l'òpera prima de Clara Roquet, qui va estar filmant a Blanes i Lloret l'estiu del 2019, així com en d'altres localitats puntuals de comarques barcelonines. La secció del festival on participa la producció catalana (Lastor Media, Avalon Bulletproof Cupid) està dedicada al descobriment de joves talents que dirigeixen la seva primera o segona obra, com és el cas de la jove cineasta.

Poques vegades un film català ha estat seleccionat per participar al Festival de Cannes, i de fet només compta amb altres 12 llargmetratges competint amb 'Libertad'. La guionista i directora Clara Roquet debuta amb aquest llargmetratge després dels seus exitosos curtmetratges 'El Adiós' i 'Les Bones Nenes', i ha explicat l'impuls que ha significat per a la seva carrera com a cineasta poder ser a Cannes.

Blanes i Lloret promocionen la Costa Brava Sud a Cannes

La notícia que el film havia estat seleccionat per a la 'Semaine de la Critique' del 74è Festival de Cannes va motivar que la Catalunya Film Commission proposés als Ajuntaments de Blanes i Lloret participar en una acció promocional coincidint amb la celebració del certamen francès. L'ocasió és única, i per tant els dos consistoris aviat van tenir clar que era una oportunitat que no es podia deixar escapar.

Fruit d'aquesta motivació, s'ha organitzat una acció comunicativa a través de diversos ingredients. Un d'ells va ser la recepció del dissabte, 10 de juliol, coincidint amb la clausura del 'Marché du Film'. L'acte obert a la participació de tots els delegats estrangers assistents a les activitats professionals del Festival de Cannes, amb una previsió d'assistència de més d'un centenar de persones.

L'objectiu de la recepció és d'una banda celebrar la selecció del film català 'Libertad', a la Semaine de la Critique, i de l'altra donar a conèixer Catalunya com a espai de rodatge i, especialment, les localitzacions de la Costa Brava Sud que van inspirar i acollir el rodatge del film rodat a Blanes i Lloret fa tres anys. D'altra banda, també s'ha inclòs una promoció a la prestigiosa revista cinematogràfica nordamericana 'Variety'. ■

Jaume Dulsat, batlle de Lloret

Lloret incorpora a una aplicació per ajudar les persones amb mobilitat reduïda a trobar places reservades d'estacionament municipal

El batlle **Jaume Dulsat**, el promotor de la iniciativa Park4Dis i el regidor de Mobilitat, han presentat l'adhesió de Lloret a la nova aplicació que ajuda les persones amb mobilitat reduïda a conèixer la ubicació de les places reservades i la normativa d'altres zones d'estacionament permeses per a aquest col·lectiu. En total a Lloret hi ha 225 places reservades exclusivament per a persones amb mobilitat reduïda, està permès l'estacionament gratuït i sense límit a les zones blaves; i a més en cas de no estar disponibles poden estacionar a les zones de càrrega i descàrrega amb el corresponent document acreditatiu durant un temps màxim de dues hores. El regidor de Mobilitat, Cristian Fernández, ha explicat que **“des del departament de mobilitat hem considerat que era una aplicació molt útil per facilitar l'estacionament per a persones amb mobilitat reduïda”**.

Gràcies a l'acord de col·laboració entre l'Ajuntament de Lloret i l'empresa Park4dis, l'aplicació maparà les places d'aquest tipus del municipi amb l'objectiu de millorar l'accessibilitat a Lloret de Mar per ajudar les persones que tenen la mobilitat reduïda. Jaume Dulsat, ha recordat que **“l'accessibilitat és un projecte de ciutat i destinació que treballem des dels diferents departaments de l'Ajuntament de forma transversal”**. En aquesta línia fa darrerament el personal de les Oficines de Turisme de Lloret va participar en una jornada formativa i de conscienciació a càrrec de l'empresa ILUNION del grup Fundació ONCE.

Actualment, Park4dis està vigent en més de 230 municipis d'Espanya i Europa, a països com Itàlia i Portugal. ■

L'Ajuntament instal·la un caixer automàtic per pagar els tributs municipals

L'Ajuntament ha instal·lat un caixer automàtic a l'Oficina d'Atenció Ciutadana (OIA) als baixos de l'Ajuntament. Des de Serveis de Tresoreria s'ha treballat en aquest servei durant diversos mesos i té un doble objectiu: facilitar a la ciutadania el pagament de tributs municipals i que no només es pugui fer a través de les oficines de les entitats financeres i oferir un horari

més ampli que el presencial d'aquestes entitats. Fins ara quan un ciutadà tenia un tribut municipal només podia pagar-lo a través de l'entitat financera amb qui treballa l'Ajuntament. L'horari del caixer automàtic de l'OIA és de 15 a 19h. Aquest caixer únicament admet pagaments de l'Ajuntament de Lloret que es trobin dins del termini voluntari de pagament. ■

Albamar restaurant
Platja de Santa Cristina

Especialitat en Paellas

Platja de Santa Cristina
LLORET DE MAR
Tel.: 972 364 823
www.albamar.com

Què tenen en comú el delta de l'Ebre, els Aiguamolls de l'Empordà, l'estany de Banyoles, l'estany de Sant Maurici i el delta de la Tordera? La resposta és evident: totes quatre són zones humides.

Jordi Torallas Bucharlat
Geògraf físic, Naturalistes
del Montnegre i la Tordera

Daniel Roca
Fotografia

Les zones humides són tots aquells espais, terrestres, on l'aigua juga un paper preponderant dins l'ecosistema que configuren. Són estanys, rius, embassaments, aiguamolls, torberes; d'aigua dolça, salobre o salada; amb un règim hídric permanent o temporal; naturals o artificials.

En el conjunt del nostre planeta, s'estima que només el 4% de la superfície correspon a zones humides. I en aquest 4% s'hi concentra el 40% de la biodiversitat de la Terra. És en aquesta relació on hi rau la importància de les zones humides, i com a tal, la importància del delta que forma la Tordera i en especial, de la seva desembocadura.

La llacuna que es forma a la desembocadura, a redòs de la barra de sorra que la separa del mar, és fruit de la surgència d'aigua dolça provinent de l'aqüífer (subterrani) que aflora en superfície a través d'una falla tectònica, en aquest punt concret. És per això que malgrat que més amunt, el riu es pugui assecar -per les grans quantitats d'aigua que s'extreu de l'aqüífer pels usos agrícoles, industrials, terciaris, i el consum humà, la llacuna es manté amb un nivell més o menys important d'aigua, fins i tot en els mesos d'estiu.

En el context d'un clima eixut com és el nostre clima mediterrani, la disponibilitat d'aigua és un factor especialment determinant per a l'establiment de nombroses i diverses espècies, tant animals, com vegetals. Algunes especialment adaptades a nivells d'aigua més o menys importants -com el canyís, la boga o el lliri groc entre les plantes, o com les tortugues aquàtiques, els ocells limícoles, els peixos, mol·luscs i tants invertebrats, entre els animals; d'altres que disposen d'aigua pel seu consum quotidià, com els cabirols que s'han vist recentment travessar la part baixa del riu.

Però la importància de les zones humides no es limita al seu valor excepcional com a reservori de biodiversitat. També ofereixen

serveis ambientals com a embornals de carboni, pel reciclatge de nutrients i contaminants, i per a la protecció contra tempestes i inundacions.

Les zones humides, tenen una capacitat significativa d'absorció i retenció del carboni atmosfèric, al capdavant, un dels principals responsables de l'escalfament de la Terra i del tan pregonat canvi climàtic que amenaça el nostre planeta.

La vegetació que creix en aquestes zones humides i determinats processos que s'hi donen, també tenen la capacitat d'integrar en els cicles naturals de la matèria, una gran quantitat de nutrients excedentaris i altres substàncies, que en concentracions excessives es comporten com a agents contaminants, tant a l'atmosfera, com a l'aire i a l'aigua.

Finalment, i no per això menys important, les zones humides es comporten com a espais on l'energia de l'aigua dels temporals o de les avingudes dels rius, es dissipa de forma natural i efectiva, sense malmetre res, atès que les comunitats vegetals i animals que hi habiten, estan adaptades a aquestes alteracions puntuals i tenen la capacitat de regenerar-se de forma natural.

I és en aquest darrer punt en el que el delta de la Tordera, ha de millorar considerablement, com es va fer evident en el recent episodi del temporal Glòria. Un riu excessivament artificialitzat no va permetre expressar la seva funció protectora en front d'episodis climàtics intensos, que segons tots els experts, seran més freqüents en els anys vinents.

Renaturalitzant el riu, ens protegim de les inundacions, lluitem contra el canvi climàtic i la contaminació, i afavorim la biodiversitat. Quedarà per una propera ocasió, explicar com, també, afavoreix la conservació de les platges de Blanes i del litoral de l'Alt Maresme. ■

1. Cabirol travessant la desembocadura de la Tordera. Foto: Daniel Roca
2. Simulació de la renaturalització de la desembocadura de la Tordera. Autor: Daniel Roca

Clínica Veterinària RODAMÓN
Dra. Mònica Pérez Redruello

De dilluns a divendres
de 10.30 h a 18 h.
Dissabtes
de 10 h a 12 h.

C. Josep Tarradellas, 6
BLANES
Tel. 972 352 046

BONA FESTA MAJOR!

DAVID SALCEDO, FOTÒGRAF. LA RETINA DE LA VIDA

Marina Garcia i Carbonell, historiadora de l'art

**«L'alfabet no és l'important. L'important és el que estàs escrivint, el que estàs expressant. El mateix passa amb la fotografia»
Andre Kertesz.**

David Salcedo (Caravaca de la Cruz, 1981) ha convertit la fotografia en una filosofia de viure. Les seves imatges ens transporten a l'univers iconogràfic i al corpus conceptual de l'autor que, no només busca el resultat final captat pel seu objectiu, sinó que treballa en el contingut d'aquest explorant les possibilitats i els significats des de la base. La seva obra mostra una mirada àvida en la que es construeix tot un discurs reflectit en un món particular que ens parla del tresor de la quotidianitat i la màgia de l'instant decisiu.

El seu contacte amb el món de la fotografia es va produir d'una manera molt natural a través de la seva formació professional com a tècnic de laboratori fotogràfic. Davant del ritual del revelat analògic se li va crear la necessitat d'haver de formar part del procés creatiu de manera completa. Avui, encara que sembli un tòpic, la seva càmera l'acompanya arreu on va, en la seva quotidianitat i les vicissituds diàries. Forma part de la seva obsessió per treballar amb el que li és proper, ja sigui perquè necessita parlar de les coses que coneix o bé com una metàfora de l'existència. A cavall entre la terra que el va veure néixer i Lloret de Mar, on hi ha crescut i encara hi resideix, reuneix els inputs que l'han anat forjant com a artista rere l'objectiu.

Amb aquest artefacte captador de la llum i el color, com un apèndix de la seva manera de concebre la vida, Salcedo catalitza i immortalitza les experiències individuals, que no deixen de ser part de la col·lectivitat entesa com un tot on fotògraf i espectador es retroben en un punt en comú. Mostra una delicada mirada documental, posseïdora tant d'una fina ironia com d'un silenciós misteri. Creu en una visió del món particular per cadascú on, des de les nostres experiències, interpretem milers d'imatges que passen per davant dels nostres ulls cada dia.

«El meu treball com a artista acaba quan es vist per l'espectador. Allà veig si la intenció que he posat en les imatges perquè s'entenguin d'una determinada manera assoleixen el mateix efecte sobre la mirada de l'altre. Òbviament això mai és al 100%, ni per suposat totes les persones entren en el mateix joc. Per a mi els percentatges d'interpretació de les meves idees envers als altres no són importants, amb tan sols una persona que arribi a compartir la mateixa mirada ja em puc donar per satisfet»

En un moment en que l'exercici del comissariat o la deformació professional dels historiadors de l'art busca datar i classificar les èpoques d'un artista, Salcedo es deslliga d'aquesta fal·lera cronològica. Amb això els seus projectes fotogràfics es gesten lentament, a la mateixa velocitat del puls vital, on les dades i dates perden la seva importància i el que preval és el contingut i concepte global de l'obra. Un esguard centrat en la quotidianitat viscuda, en la que el més mínim detall li serveix de pretext per arrancar un projecte que es pot prolongar en el temps.

«El procés creatiu et fa conèixer més a tu mateix. En qualsevol obra es reflexionen indestructiblement la voluntat de l'artista com també es reafirma que art i vida van intrínsecament lligats. La meua vida forma part de la meua obra i la meua obra forma part de la meua vida»

Avesat a que la seva obra sigui comentada i explicada a través de la mirada dels crítics d'art i comissaris és conscient que es pot produir una dicotomia entre la feina de l'artista i la del teòric.

Concep la postproducció a nivell digital, amb els mínims retocs i poc tiratge d'imatge en paper fotogràfic. És caracteritzat per disparar poques imatges. Tot i els avantatges del format, continua treballant de manera molt meditada i pensada i sense caure en la temptació de fotografiar per fotografiar. És significatiu que mantingui el rigor d'elaborar entre tres i set còpies en paper per fotografia de manera que es posa en valor la seva obra al mercat. Aquesta tirada limitada no és més que una declaració d'intencions. Un punt i a part per desmarcar-se de les facilitats que la tecnologia ha aportat al món visual. Malgrat tot no es considera un fotògraf romàntic, potser existeix una certa mirada fetitxista davant de la fotografia com a objecte artístic que no és més que fruit del respecte per les captures, els enquadraments, les llums, els colors i els claroscurs que defineixen la seva obra. Una manera d'apropar-se a la imatge a partir de referents tan emblemàtics a escala internacional com l'obra de Bernard Plossu, amb el que comparteix en cert sentit la filosofia de concebre la fotografia per sobre de les sofisticacions tècniques actuals.

«Quan el procés artístic l'estem classificant com a investigació es corre el perill que els investigadors s'immiscesin en el procés artístic. Amb això no vull dir que el procés d'investigar i el procés artístic gairebé siguin similars però per mi no són el mateix»

S'amorra amorra.
David Salcedo.

«Un bon fotògraf no ha de caure en el parany de produir imatges goloses o atractives perquè sí. Actualment existeix el perill de caure en les modes i que la vàlua de l'obra es converteixi en quelcom efímer. Penso que les bones fotografies han de perdurar malgrat les modes i els estereotips que, inevitablement existeixen. Les xarxes socials produeixen un efecte llaminadura que fa un flac favor a la fotografia»

Dins de el projecte *Te vas a quedar ciego* es submergeix durant 100 dies consecutius en la retransmissió dels telenotícies de les 15:00 a les 16:00. D'allà n'extreu amb el seu objectiu els fotogrames que, descontextualitzats i despullats del seu significat, esdevenen peces artístiques irrepetibles. Aquestes obres, fotografiades directament a la pantalla de la televisió i tractades digitalment, depassen el concepte d'un sol ús dels informatius actuals.

Un dels seus últims treballs, inèdits fins fa poques setmanes i ara consultables en part en la seva web, és *Iberia Salvaje. Más dulce que la miel*. Explora a través de l'aplicació *Google Street View* la Espanya negra testimoni de llocs on han ocorregut tragèdies o crims i la sinistralitat a través desde les localitzacions d'uns personatges, on cada moviment, gest o espai esdevé sospitós. La supressió de la identitat per preservar la intimitat i la protecció de dades dels protagonistes encara contribueix més en crear un ambient enrarinat.

«Amb els anys vaig començar a visitar, per *Google Street View*, els punts cardinals de l'Espanya negra dels últims 30 anys, a el mateix temps que em capbussava en certes històries personals mitjançant textos. Comprovar que al principi allò que semblava llunyà en les notícies passava al meu mateix carrer i que certs fets s'enganxen als llocs i a la memòria, com la mel als dits de qui se la menja»

El seu treball també es posa de manifest en les publicacions dels seus projectes en format llibre. Entre ells destaquen *S'amorra amorra*, un títol inspirat en la tradició de la vila que l'ha vist créixer, però que dins seu amaga una particular guia visual de la Costa Brava. Tracta des del punt de vista entranyable els estereotips i espècimens vinculats amb l'esclat de l'estiu i el turisme com si es tractés d'un catàleg de banyistes. Les imatges interpel·len a l'espectador en una reflexió sobre l'apropiació dels espais per persones, animals i objectes. Una obra que paradoxalment va ser publicada a Màlaga on va gaudir d'una molt bona acollida. De fet, aquest és el projecte que catapultava a David Salcedo a nivell nacional i internacional. La seva fotografia s'ha vist en quantitat de festivals, galeries d'arreu d'Espanya, Europa i Amèrica. Com a reconeixement a la seva feina ha rebut diverses beques i premis, entre els quals hi ha el *Nou Talent Fnac 2015*, el *Proyecta 2016* del Centro Andaluz de Fotografia o ser finalista del *Street Photography*

Iberia salvaje.
Más dulce que la miel.
David Salcedo.

Fuchina.
Cinco días de mayo.
David Salcedo.

Awards de Lensculture. La seva valua esta recolzada per la prestigiosa agencia londinenca *Millennium Images*, la galería *Alalimón* de Barcelona i la galería *SaishoArt* de Madrid.

La seva darrera publicació, recentment presentada a Lloret de Mar, és *Fuchina*. Amb tots els exemplars venuts en poc temps forma part de l'èxit que des del treball sincer i humil està assolint la bona feina de David Salcedo.

La defineix com la constatació d'una mirada, un procés que llarg en el que durant cinc anys ha retratat la manera de celebrar del lloc on el va veure néixer. *Fuchina*, és la beguda espirituosa a base d'anís que es prepara a Caravaca durant les festes patronals. Vol ser un retrat d'una manera de festejar característica a moltes parts del territori en el que ha captat els moments més icònics i locals però amb una mirada universal. Les imatges respiren el bon coneixement dels espais i la interrelació dels personatges i protagonistes des d'una perspectiva poc previsible però que alhora revela que sempre podem aprendre a mirar d'altres maneres la quotidianitat que ens envolta, la retina de la vida. ■

Tot el que és complex es pot dividir en parts simples. Descartes

Olga Casado
Periodista

«Ara, hem d'abandonar una mica els reptes que ens havíem marcat i ens hem de concentrar molt en poder remuntar la situació en què ens trobem»

Al juny es va produir el relleu en l'alcaldia de Tossa de Mar. Tal com es va acordar al pacte de govern entre Junts, Endavant i ERC, Imma Colom va renunciar a l'alcaldia després de dos anys de mandat i vostè es va convertir en el nou batlle fins al final de la legislatura.

Com va viure aquest moment?

Amb molt d'honor i molta emoció, perquè és el repte més gran que pugui tenir un tossenc. De fet, hi ha dos: ser pelegrí i ser alcalde. Jo, pelegrí no ho seré. Per tant, ser alcalde crec que és un honor molt gran. Estic encantat de poder-ho ser i de servir el millor que pugui el meu poble.

Quins avantatges i desavantatges té una legislatura compartida?

Mentre estàvem en campanya van dir que nosaltres caminariem amb qui compartís criteris. Una condició que suposa un tripartit és que quan vols tirar un projecte endavant, l'has de pensar pels veïns però també pels teus companys. Això, implica un procés de millora constant, perquè tot passa per diversos filtres. Aquest debat constant crec que és un exercici que beneficia els projectes i el poble.

Quins són els reptes que ha fixat pel seu mandat?

El nostre equip de govern està constituït per tres partits. Vam fer una coalició, amb les formacions que compartíem la majoria del programa i amb les quals vam considerar que podíem tirar més projectes endavant.

Aleshores, al gener, va arribar el temporal Glòria, que va comportar una despesa pel municipi de 360.000 j€ i pels quals encara no hem cobrat cap ajuda provinent de cap administració pública. Després, al març va començar el confinament i la pandèmia. Hem hagut de donar ajudes a veïns, autònoms i empreses, i també, reduir els impostos. Ara, hem d'abandonar una mica els reptes que ens havíem marcat i ens hem de concentrar molt en poder remuntar la situació en què ens trobem.

Quines actuacions té previstes pel primer any de mandat?

Recentment, s'ha permès als ajuntaments accedir als romanents per a poder fer inversions. Hem reduït molt el programa d'inversions que teníem i únicament hem realitzat els capítols que creiem més necessaris. Podíem disposar de fins a 4.000.000 €, però ens hem aturat en els 2.000.000 €, perquè consideràvem que ho hem de reservar per afrontar l'hivern i la temporada que ve, que seran complicats. Patim molt pels negocis i la gent del poble. Estarem atents per veure com podem afrontar aquesta situació.

Encareu la temporada turística i el proper hivern amb optimisme?

La temporada, que venia molt bé, s'ha complicat molt. Els empresaris del poble estan fent un esforç titànic, mantenint oberts els seus negocis i complint les mesures com poden. Nosaltres estem ajudant en tot el possible.

Ramon Gascons,
batlle de Tossa,
i Imma ja ex-batlessa

batlle de Tossa

Aquest hivern no el podem afrontar amb optimisme, serà complicat, tant per les famílies com per les empreses. Ara, el cap de setmana es treballa. A l'agost intentarem remuntar. Però, la temporada pinta que serà curta i complicada.

«Arran de la Covid-19, el turisme busca benestar, seguretat i confort»

No obstant això, som una destinació preferent. Arran de la Covid-19, el turisme busca benestar, seguretat i confort. Tossa de Mar és l'única localitat catalana que toca al mar i està catalogada d'alta muntanya. Tenim molt d'entorn natural i això permet fer turisme familiar. Defugim dels grans grups i grans operadors, i no necessitem desenes d'autobusos per omplir el poble. Tossa de Mar és una població confortable i tranquil·la que permet gaudir de l'entorn, de les platges i de la muntanya als turistes que es desplacen des de França, Holanda o qualsevol punt d'Espanya.

El fet d'estar molt ben situats en la Costa Brava i el litoral català ens ha donat una mica d'avantatge respecte de les poblacions rivals. De moment això ens està ajudant, ja que estem treballant un poc més que la resta, i esperem que contribueixi a salvar aquesta temporada. Però, tot i això, no podem ser optimistes perquè veiem que la situació és molt complicada.

Quina valoració fa de la temporada turística?

Érem molt optimistes, però llavors vam tenir un repunt en la primavera. Va haver-hi un brot de covid-19 que ens va espantar molt. Quan va desaparèixer, l'optimisme va tornar a venir.

Vam començar l'estiu amb Sant Joan, el Festival de Rumba i Sant Pere. Van ser uns dies molt engrescadors en què tothom va treballar moltíssim. Però després van començar aquests brots.

La premsa francesa està fent molt enrenou perquè vol que el turisme francès es quedi al seu país i gastí allà. La mateixa situació es dona a Bèlgica. Això ens perjudica i ens fa mal.

Ara mateix, a Tossa de Mar hi ha 19 positius. És una situació més que controlada. Al nostre poble, tothom està aplicant els protocols i mantenint la distància de seguretat. Per aquest motiu, no crec que calgui arribar a l'alarmisme que s'està arribant. Cal posar tots els mitjans que tinguem a l'abast per mitigar aquesta situació i engrescar els veïns de l'interior de Catalunya, Espanya i, si se'ns permet, d'Europa, perquè vinguin aquí a visitar-nos.

Les dades epidemiològiques a Catalunya s'han incrementat exponencialment. Quina és la situació a Tossa de Mar?

L'estiu passat el vam passar perfectament. A l'hivern no hem tingut cap incidència. Avui hi ha 19 casos, que és poc. Tots els veïns i la indústria hotelera estan molt conscienciats de com s'ha d'actuar i els passos que

cal fer. Això es veu en el baix nombre de contagis que tenim. Si la premsa nacional i la internacional no ens asfixien, hem de transmetre el missatge de què som un bon lloc per venir a gaudir i disfrutar.

El municipi ha programat moltes activitats per l'estiu. Com s'està reprenent la normalitat?

De totes les activitats que hi havia programades, no n'hem suspès cap. Considerem que la nostra maquinària turística no s'ha de parar en cap moment, això sí, amb tots els protocols necessaris.

Tossa de Mar acollirà la primera edició del Festival Petit Paradís. Com ha sorgit aquesta iniciativa i en què consistirà?

Hem acabat de reparar la vella església de Sant Vicenç i l'hem convertit en un escenari privilegiat a l'aire lliure amb capacitat per unes 180 persones. Aquesta serà la ubicació del festival, que se celebrarà durant vuit dies seguits. Les persones assistents podran fer un menú degustació de cuina tossenca a dalt del far i després baixar a veure el concert.

Ens esforcem molt a acomplir amb tots els protocols. La prova és que vam celebrar les festes de Sant Joan, el Festival de Rumba i les festes de Sant Pere. Tot es va fer amb registre d'entrada i seients marcats i no hem hagut de rastrejar cap cas. Això, vol dir que tota aquesta bateria d'actes i concerts, que es van celebrar durant onze dies de forma ininterrompuda, es van fer bé. Si seguim en aquesta línia, crec que la gent pot venir i gaudir del nostre poble. ■

CASA ACERBI - TOSSA

Cases singulars

Situada dins el perímetre protegit de la vil·la romana dels Ametllers (BCIN) i a tocar l'Avinguda del Pelegrí, hi trobem la Casa Acerbi. Sorprèn el seu estil arquitectònic, amb el deix propi de la Bauhaus. Estructures pures i pur racionalisme. Blanca com un confit, quan la vaig visitar l'any 2001, ara el pas del temps i —diem-ho també— l'abandó dels anys i de les institucions, li han passat factura.

Ha estat gràcies a l'arquitecte Marc Manzano i Saló, que en els darrers anys, s'ha posat en valor. És de justícia reconèixer la tasca de la historiadora de l'art, Sra. Rosa M. Gil, que va ser qui primer la documentà en un article publicat a la Revista de Girona. Abans d'ells res i després d'ells tampoc res. I és una llàstima. Tossa té tots els ítems per ser anomenada la capital de l'art de la Costa Brava, especialment perquè té el primer museu d'art contemporani de l'Estat Espanyol fundat l'any 1935. A Tossa es funda el museu perquè durant els cinc primers anys de la dècada dels trenta del passat segle xx, hi passen artistes de totes les disciplines i de múltiples nacionalitats, i especialment a partir de l'any 1933, hi sojornen artistes d'ascendència jueva: Fred Ullman, escriptor i pintor; Eugen Spiro, pintor; Julius Wolfgang Schüle, pintor; Ari Walter Kampf, pintor; Otto Feldmann, editor; Gerhardt Planck, arquitecte; Oskar Zügel, pintor; Marc Chagall, pintor; Fritz Marcus, arquitecte; Eugen S. Orchs, enginyer; Peter Ludwig Landsberg, filòsof; Georges Kars, pintor, i uns quants més perquè afortunadament, de tant en tant ens apareix alguna nova referència. L'any 1933, Hitler ja havia fet els primers edictes antisemites i ja es comença-

va a sentir la barbàrie de l'horror que desembocaria en l'Holocaust. Amb l'esclat de la guerra civil Espanyola, l'any 1936, aquest període artístic internacional, ric en creativitat, ric en disciplines artístiques, ric en complicitats, restaria tallat de soca-rel. El vaixell de guerra britànic HRM Hunter, va venir a recollir els ciutadans estrangers per portar-los als seus països d'origen. Ja mai més res tornaria a ser com abans. Ja mai més Rafael Benet podria tornar a dir "aquest estiu Montparnasse, s'ha traslladat a Tossa". Tal era la magnitud de la presència d'artistes a la nostra vila, i tal va ser la magnitud de la desfeta. Quan s'inaugura el museu, es fa amb les obres pictòriques i escultòriques d'alguns d'aquests artistes, tant catalans com estrangers, que fan de Tossa el seu espai de creació i la seva font inspiradora. Però val a dir, que els arquitectes que van sojornar a Tossa van fer les seves obres a la nostra vila. Tal és el cas de Gerhardt Planck, deixeble de la Bauhaus i autor de la Casa-Estudi d'Oskar Zügel, construïda l'any 1934, que encara avui resta dempeus; i de Fritz Marcus, nascut a Dessau, autor de la Casa Johnstone, també coneguda per l'Hotel Casablanca i erigida durant els anys 1934-35. Més

«Tossa té tots els ítems per ser anomenada la capital de l'art de la Costa Brava [...]»

«La Casa Acerbi està pendent de rehabilitació segons les directrius del projecte de l'arquitecte Sr. Marc Manzano i Saló»

endavant, l'any 1945, l'arquitecte Karl Otto Boelitz (Nuremberg, 1905) edificà la Casa Acerbi seguint els canons dictats per la Bauhaus. Karl Otto va quedar orfe de ben petit i el seu oncle del mateix nom, Karl Otto Boelitz, se'l va afillar. L'oncle, va ser Ministre d'Educació a la República de Weimar l'any 1925, i el jove Otto va poder conèixer de ben a prop la intel·lectualitat del cercle social del seu oncle. L'any 1909, l'oncle Otto Boelitz, esdevé director del Col·legi Alemany de Barcelona. Suposem que ja aleshores va poder conèixer la nostra vila. Durant unes vacances a Alemanya va esclatar la Primera Guerra Mundial i ja no va poder tornar a Barcelona, fins que la família va emigrar a França. L'any 1936, la família Boelitz estava instal·lada entre Tossa i Barcelona. Podem suposar que a Tossa es van relacionar amb altres compatriotes alemanys i que devia ser aleshores que establirien amistat amb la família Acerbi. L'any 1945, el Sr. Giuseppe Acerbi li encarrega la construcció de la casa al jove Karl Otto Boelitz.

La Casa Acerbi va estar habitada fins l'any 2000. La casa és construïda a quatre vents. La casa consta de dues plantes. Té una entrada a la façana principal i una entrada pel servei a la part posterior. La planta baixa té dos àmbits rectangulars, un, seria la sala d'estar molt ben il·luminada per finestres rectangulars, i on trobem una llar de foc empotrada en el mur i feta de marbre, de formes rectes i arrodonides als extrems, l'altra àmbit condueix a la cuina amb rebost. Al costat dret de la planta baixa hi trobem una escala de cargol que condueix a la planta superior on hi trobem les habitacions i un lavabo. L'escala de cargol tenia un passamà de llautó, de formes sinuoses absolutament esplèndid. El mur circular de l'escala, té una línia feta amb parament de rajols de vidre que permeten el pas de la llum natural. Des de l'exterior simula una mena de torre. La Casa Acerbi està pendent de rehabilitació segons les directrius del projecte de l'arquitecte Sr. Marc Manzano i Saló. ■

Amb el suport de Ceigrup Blanes. Si voleu veure més immobles singulars, visiteu www.ceigrupblanes.com

Ceigrup
Blanes

Anselm Clavé 5, baixos - 17300 BLANES (Gi)
Tel. 972 35 80 70 - realestate@ceigrupblanes.com

Advocats
Assessoria
Serveis immobiliaris

BONA FESTA MAJOR A TOTHOM!

Raffel Pages®

C. Muralla, 6 - 17300 BLANES
Tel. 972 33 50 87 - www.raffelpages.com
f raffel pages blanes

GIRONÈS I RODÉS, S.L.
Scs. de J. Gironès, S.A. - Fundada el 1962

**Aigua · Gas · Electricitat · Climatització · Calefacció
Plaques solars · Domòtica · Manteniment industrial**

Jaume I, 70 · 17300 Blanes · Tel. 972 330 660 · Fax: 972 351 820
info@gironesirodes.com

PAÏS DE LA
DOIGOR

Pastisseria Orench

Blanes

C. Jaume Ferrer, 2 - Tel. 972 33 03 80

institut oftalmològic FELIP

OFTALMOLOGIA GENERAL · REVISIÓ DE CARNETS DE CONDUIR, ARMES I NAVEGACIÓ
CONCERT AMB LES PRINCIPALS MÚTUES

C. ANSELM CLAVÉ, 86
17300 BLANES · 972 35 04 77

Can Borràs

P **GRATUÏT**
PÀRQUING SABA

Carrer Ample, 14 a centre vila · Tel. 972 357 238 · BLANES

Casa fundada 1842

Can Burguet

CARNISSERIA XARCUTERIA

Tel. 972 33 04 87 · can.burguet@gmail.com
Carrer Mollet, 2 · 17300 BLANES (Girona)

Farmàcia Oms-Arias c.b.

C. Nou, 8 · Tel. 972 330 595
Blanes (Centre Vila)

CLÍNICA DENTAL

Fernando L. Cepeda Valdez
ODONTÒLEG
Col·legiat núm. 1.202

Plaça d'Espanya, 5, 1r
17300 Blanes (Girona)

Hores convingudes:
Tel. 972 336 250

Telèfon urgències
629 854 637
fcpda2010@hotmail.com

BONA FESTA MAJOR A TOTHOM!

KIKU Paelleria Restaurant
Pg. Pau Casals, 42 Blanes Tel. 972 332 727

Casa Oliveras
CASA DEL 1890
Cafè - Bar
P. de Dintre, 10 - Blanes
Tel. 972 357511

CASINO
DE BLANES
Gaudeix de la nostra terrassa
cara al mar
Passeig Pau Casals, 36
Tel. 972 90 18 15
17300 BLANES (Girona)

CONFITERIA
DE *la Trigola*
PRAT DE LA RIBA N.º 6.
Lloret de Mar
100 ANYS!

CALA TREUMAL
bar restaurant
Moments per gaudir la nit i el dia.
www.calatreumal.com
CALA TREUMAL BLANES (GIRONA). TEL: 626 358 844 / 972 191 230 INFO@CALATREUMAL.COM

Logo: CALA TREUMAL 50 ANYS XIRINGUITO

Disseny: www.litosaurnibias.com

Els beneficis dels boscos mediterranis en perill si la temperatura global puja més de 2°C

Així ho afirma una recerca on han participat experts de la Universitat de Lleida (UdL), el Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (CTFC) i el CREAM que s'acaba de publicar a la revista científica *Global Change Biology*

Els indicadors d'incendis i riscos climàtics creixerien un 64% segons una recerca del **CTFC**, la **UdL** i el **CREAF**.

Un augment de temperatura per sobre dels 2 graus centígrads de mitjana anual a la conca Mediterrània posaria en perill els **serveis ecosistèmics** (beneficis ambientals com ara l'absorció de carboni o la biodiversitat) que aporten els boscos. Així ho afirma una recerca on han participat experts del Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (CTFC), de la Universitat de Lleida (UdL) i el CREAM que s'acaba de publicar a la revista científica ***Global Change Biology***.

L'article forma part d'un estudi sobre escalfament global a la Mediterrània, impulsat per l'equip del **projecte MedECC**, que vol complementar els informes periòdics del **Panell Intergovernamental de Canvi Climàtic (IPCC)**.

Les investigadores i els investigadors han analitzat la literatura científica dels darrers 30 anys per quantificar la magnitud dels canvis que patirien els boscos en diferents escenaris, tenint en compte el límit de 2 graus establert per l'Acord de París de 2015.

La revisió de 78 estudis demostra que el canvi climàtic comportarà una reducció general de la prestació de serveis reguladors com ara l'emmagatzematge de carboni o la quantitat i la qualitat de l'aigua dolça.

També preveuen un augment mitjà del 62% del nombre d'incendis, les zones cremades i els riscos forestals relacionats amb el clima. Els indicadors utilitzats per extraure aquest percentatge són molt diversos i inclouen el **Fire Weather Index** (índex meteorològic de risc d'incendi), el número d'hectàrees cremades, el número de dies amb risc elevat de foc, el número de jornades amb sequeres prolongades i altres riscos relacionats amb el clima, entre molts d'altres.

Sant Pere del Bosc
Lloret

S'Agüia
Blanes

En general, els estudis revisats preveuen reduccions significatives en l'extensió i la idoneïtat de l'hàbitat per a les espècies forestals més sensibles a la sequera com el faig (*Fagus sylvatica*), mentre que la quantitat d'hàbitat disponible per a espècies més tolerants es mantindrà estable o augmentarà. "No obstant això, la magnitud del canvi projectat per a aquestes espècies més adaptades a la poca humitat i els sòls més àrids seria limitada en escenaris climàtics extrems de gamma alta, per sobre de l'Acord de París", explica l'investigador de la UdL i del CTFC **Aitor Ameztegui**.

"Podem arribar a un moment on el bosc absorbeixi una bona proporció de l'aigua disponible, que en flueixi menys als rius i, per tant, que n'hi hagi menys per al consum humà i per mantenir els cabals ecològics sostenibles", apunta la investigadora del CREAM adscrita al CTFC **Alejandra Morán-Ordóñez**.

L'article forma part d'un estudi sobre escalfament global a la Mediterrània, impulsat per l'equip del projecte MedECC, que vol complementar els informes periòdics del Panell Intergovernamental de Canvi Climàtic (IPCC)

El treball constitueix la primera revisió sistemàtica i quantitativa que es fa dels potencials impactes del canvi climàtic sobre la provisió de serveis ecosistèmics i el risc d'incendi. "Resumim l'evidència científica sobre com afectarà l'escalfament global a la provisió de fusta, la fixació de carboni, la producció de bolets, etc., intentant posar-hi xifres", amb una clara voluntat de "fugir del catastrofisme", explica Ameztegui. "Volíem sintetitzar l'evidència científica sobre els impactes del canvi climàtic als boscos mediterranis, per aportar informació que ajudi a limitar els efectes de l'escalfament a la Mediterrània", afegeix. ■

Ara és el moment de passar-se a l'autoconsum fotovoltaic!

Amb la crisi climàtica, l'esgotament progressiu dels combustibles fòssils, i els canvis constants en el preu de la llum, la radiació solar es converteix en la font d'energia més neta, sostenible i eficient per tal de reduir la despesa elèctrica i el nostre impacte mediambiental

Aquest recurs renovable és el que aprofita la fotovoltaica mitjançant la instal·lació de plaques solars, les quals recullen la llum del Sol per convertir-la en energia elèctrica per al seu ús en llars o empreses. Per tant, amb l'autoconsum som nosaltres mateixos els que produïm bona part de l'energia que consumim, reduint així la dependència de la xarxa elèctrica.

A més, tota l'energia excedent, és a dir, tota aquella que no hem consumit en el moment de ser generada, tenim la possibilitat d'injectar-la a la xarxa elèctrica. Aquesta energia abocada a la xarxa se'ns descomptarà de la nostra factura de llum, fent així encara més rentable econòmicament aquest tipus d'instal·lacions.

Una altra opció per tal d'aprofitar aquesta energia excedent és la possibilitat d'instal·lar bateries d'acumulació. D'aquesta forma, l'energia excedent no consumida s'emmagatzema en aquestes bateries per tal que en puguem fer ús en un altre moment, com per exemple durant les hores del dia en què no hi ha Sol. Amb aquest tipus d'instal·lacions podem augmentar la nostra independència energètica i assolir majors estalvis energètics, econòmics i mediambientals.

Igualment, podem visualitzar i controlar la producció d'energia en temps real gràcies a les plataformes digitals disponibles

per smartphones, tauletes i PCs, obtenint així un control absolut de la nostra instal·lació fotovoltaica.

L'autoconsum fotovoltaic és una de les peces fonamentals del model energètic present i futur per tal que cada ciutadà i cada empresa generi, gestioni i consumeixi la seva pròpia energia, provinent de fonts renovables i amb un impacte mediambiental mínim. Avui en dia és totalment legal i senzill disposar d'energia pròpia i 100% neta.

Com diem, els principals beneficis són el clar estalvi econòmic en les factures de la llum, la reducció de l'impacte mediambiental i l'assoliment d'un alt grau d'independència energètica de les empreses elèctriques tradicionals. A més, és un sistema totalment versàtil, que s'adapta perfectament a les necessitats, consums i hàbits de cada cas particular.

Ara més que mai et volem acompanyar en la transició energètica. Domini Ambiental Lloret de Mar, és una delegació de l'empresa Domini Ambiental amb seu a Santpedor i amb més de 15 anys d'experiència en instal·lacions fotovoltaiques i energies renovables. Alhora forma part Grup Aquacenter amb més de 50 anys d'antiguitat i que centra la seva activitat en el món de les energies, l'aigua i el medi ambient.

Oferim solucions en productes i instal·lacions d'energia fotovoltaica, geotèrmia i aerotèrmia, entre d'altres, amb una alta capacitat tècnica i resoltiva gràcies a tots aquest anys d'experiència en el sector. Per Domini Ambiental, dur a terme aquest tipus d'instal·lacions és un clar objectiu en la seva aposta per la sostenibilitat i per un canvi de model energètic necessari i inevitable per el futur del nostre planeta. ■

**Domini Ambiental – Delegació Lloret de Mar
C/ de les Puntaïres, 2, Local 4
17310 - LLORET DE MAR (GIRONA)
645 94 00 89
lloret@dominiambiental.com**

El que veiem canvia el que sabem. El que coneixem canvia el que veiem. Jean Piaget

BONA FESTA MAJOR A TOTHOM!

Llibreria Ça Trencada

C/ Roig i Jalpí, 10, 17300 Blanes Tel. 972 35 51 67

Llibreria Fleca Fenals

LOTERIA DE CATALUNYA

OBERT TOT L'ANY

PREMSA - REVISTES - LLIBRES
CÒPIES I IMPRESSIONS des de USB
SERVEI DE CORREU ELECTRÒNIC
ENQUADERNACIONS MATERIAL ESCOLAR
FLECA I PASTISSERIA

C. Pere Codina i Mont, 57 | Fenals - Lloret de Mar
Tel. Fax. 972 36 77 76 | papereria@pfenals.com

oker OCS la teva botiga de Jocs

SIMÈTRIC
marcs a mida

C. Vall de Venècia, 40
LLORET DE MAR

Tel. **972 37 00 87**
simetriclloret@hotmail.com

Bona festa major!

junts

A Lloret, fem-ho Junts!

Ràtera

Conviuen junts sota un mateix sostre. Ella el considera el seu xicot. Ell, tan sols una companya de pis. Quan a l'home li convé i el desig el governa, forniquen i li endolceix l'orella parlant de vaporosos plans de futur plegats. Si té ganes de sortir de safari l'abandona embriaga en qualsevol racó del local d'oci nocturn on feien varada. Prossegueix la seva cacera particular en vedats privats on empaita noves preses que cauran a les urpes de l'au rapinyaire. La dona coneix la debilitat per les seves "amigues" tal com ell les ha batejat amb aquell aire de cràpula faldiller que no pensa abandonar el rol d'home despreocupat i al·lèrgic al compromís. Fins i tot en alguna ocasió ha tingut la barra de presentar-li alguna mossa sense dissimular que li magrejava el cul. Ella n'està enamorada fins al moll de l'os. S'empassa coll avall l'orgull esmicolat i les llàgrimes que li ha fet vessar. Sola en aquell pis no deixaria de pensar en un llarg inventari d'absències. Ingerix una marató de combinats etílics les nits de gresca i disbauxa on ell permet que la dona-satèl·lit l'acompanyi en el *tour* que realitzen pels pubs que freqüenten amb assiduitat.

La dona anhela construir una llar, parir un fill i sentir aquell home freqüent a freqüent dins el mateix llit abraçada a ella tota una fosca sencera. Per aquesta raó, quan la dona encara no ha superat el dol per la mort dels seus pares li planteja un joc. Acaba de cloure el pany de la porta d'entrada del pis compartit.

Dues voltes senceres. Mentre ell s'empolainava per sortir i esbargar-se de bell nou, la dona ha amagat les claus en el fons abissal dels seus budells. D'allí dins no les podrà recuperar ni fent-li venir arcades. L'home s'empipa de valent. Haurà d'avortar el *planning* dissenyat per aquell vespre. Dubte entre trucar altre vegada al telèfon d'urgències o avisar un serreller.

Heroicitats domèstiques

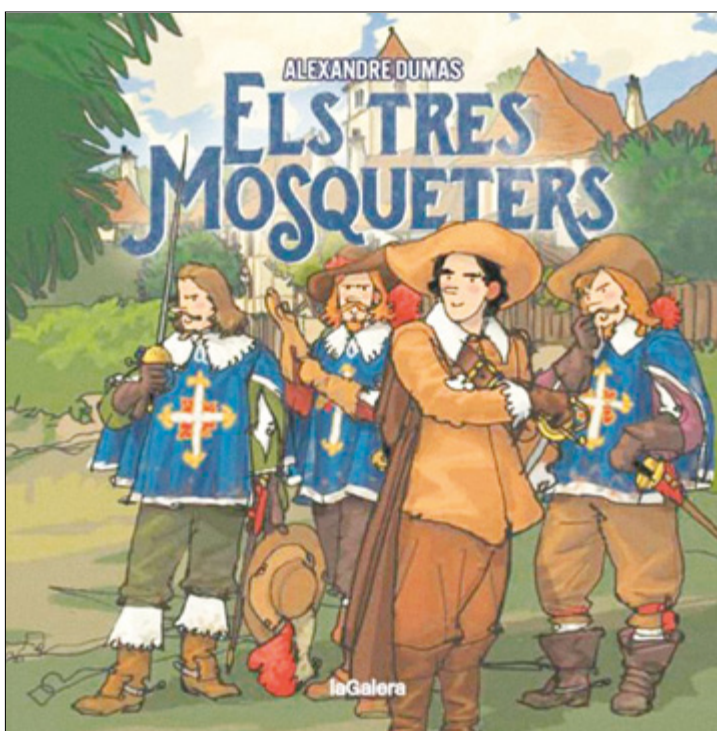
Els van aconsellar que haurien d'acompanyar el seu fill/a en la descoberta de la seva identitat sexual sense imposar rols de gènere. La sorpresa dels pares novells va ser majúscula quan la criatura enfilada a la barana de la terrassa els va exposar que era natural de Krypton i que podia volar.

Piulades: Jaume Planas i Perxachs
Il·lustració: M. Àngels Maresma

Els tres mosqueters

Alexandre Dumas
(versió de Jesús Ballaz)

SINOPSIS

El jove D'Artagnan arriba a París disposat a viure mil i una aventures. La seva amistat amb els tres mosqueters més famosos de França l'ajudarà a dur a terme la missió que li encomana l'assistenta de la reina: una missió plena de perills i de traïcions.

SOBRE L'AUTOR

Villers-Cotterêts, Aisne 1802 - Puys, Illa de França 1870. Novel·lista i autor dramàtic francès. Va escriure 157 novel·les i 25 drames. Entre les seves obres més famoses destaquen: *Els tres mosqueters*, *Vint anys després* (continuació dels mosqueters) i *El comte de Montecristo*. ■

La Galera
Petits universals
46 pàgines
PVP 10,40€

PSC / ♥ BLANES

**Desitgem a tots els blanencs,
blanenques i visitants una
BONA FESTA MAJOR**

2
0
2
1

festa major Blanes

DEL 22 AL
26 DE JULIOL

2
0
2

Organitza:

Amb el suport de:

